

novoměstský kurýr

8/2014

ČLÁNKY - INFORMACE - AKTUALITY - NÁZORY- FOTOGRAFIE

Pohled na Slavětín nad Metují z Hlohovského kopce. Foto: J.B.

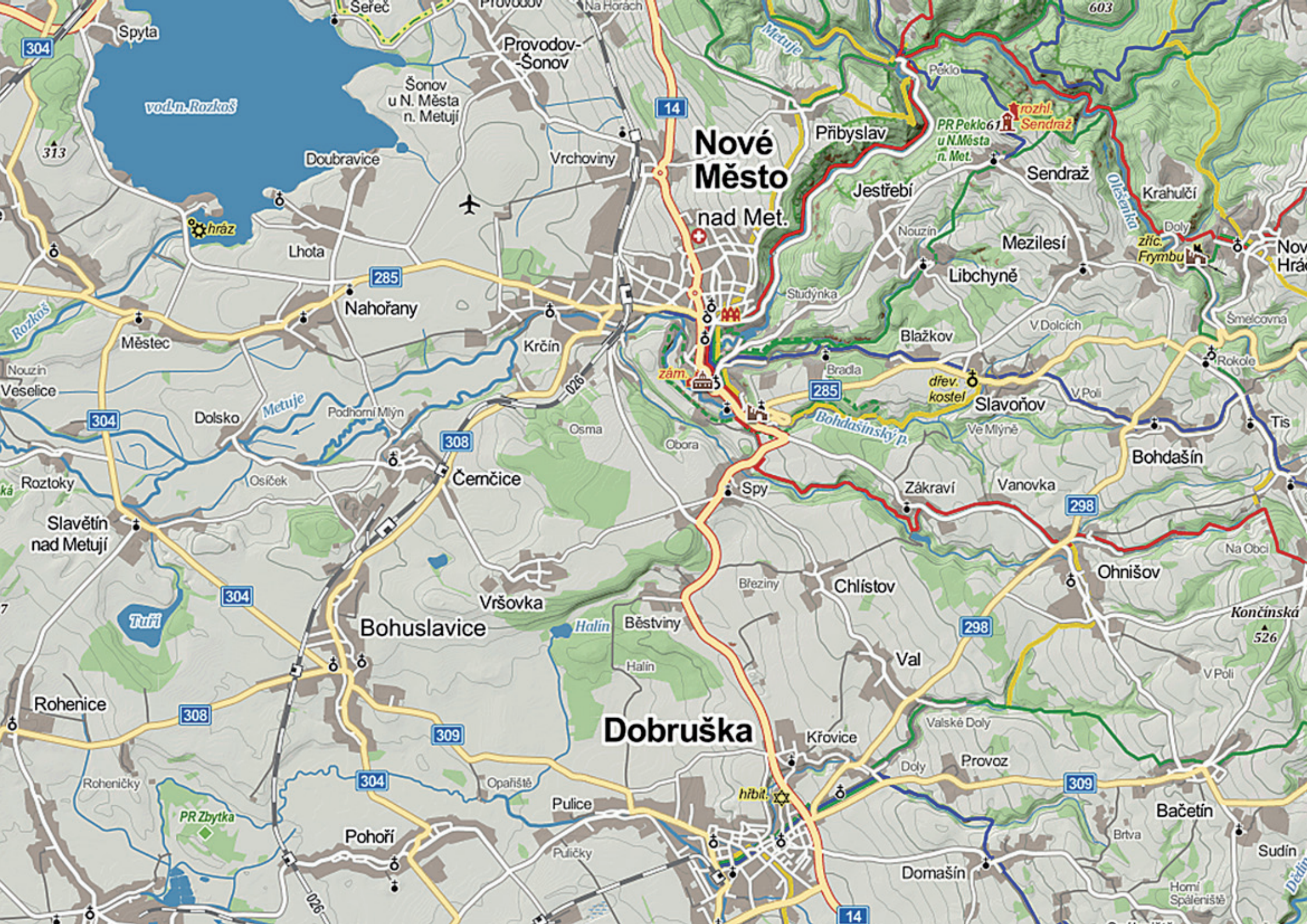
www.novomestskykuryr.info

OBSAH:

MAPA REGIONU
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ - ORP
SLAVĚTÍN NAD METUJÍ
HISTORIE OBCE
NEDALEKÝ RYBNÍK TUŘÍ

NĚKOLIK MÝCH POSTŘEHŮ
BLÍŽÍ SE KOMUNÁLNÍ VOLBY
NÁVŠTĚVA KOSTELNÍ VĚŽE
STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

POHLEDY Z MĚSTA
VTIPY NA ZÁVĚR
ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM)
FOTO NA ZADNÍM LISTU

Nové Město nad Met.

Dobruška

vod.n. Rozkoš

PR Peklo 61 u N. Města n. Met.

PR Zbytka

Končinská 526

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

obec s rozšířenou působností

Na mapce vpravo je přehled obcí, které spadají do působnosti Nového Města nad Metují ve smyslu ORP (obec s rozšířenou působností). Na řadě je další obec.

Tentokrát je to obec Slavětín nad Metují.

Nejdříve se podívejme, co o sobě napsala obec Slavětín nad Metují do knihy „Nové Město nad Metují a jeho kraj“ v roce 1939:

SLAVĚTÍN NAD METUJÍ

Prostírá se na levém břehu řeky Metuje při okresní silnici z České Skalice k Opočnu. Vchod do vsi s této strany činí 1 km dlouhé stromořadí starých jasanů. Po obou stranách silnice před staveními jsou vkusné zahrádky, za letní doby plné květů. Hned u vchodu do vsi vítá nás památník Dr. A. Švehly s pěkným parčkem a v sousedství výstavná vilka kampeličky. Uprostřed vsi je kaple, uvnitř i vně nově upravená, na hořejším konci škola. Obec Slavětín má 98 pop. čísel a 400 obyvatelů, z největší části zemědělců. Z podniků živnostenských sluší uvést mlýn, pilu, elektrárnu a tkalcovnu p. Jar. Daška a strojnickou dílnu p. Jana Zvoníčka. V obci jsou dva výstavné hostince: p. V. Syrovátky a p. V. Zvoníčka.

Občanstvo se svým starostou p. Jos. Zvoníčkem pečlivě se stará o pěkný vzhled obce. Příčiněním starosty je celá obec zkanalisována a příštím rokem - bude-li možno - chystá se k vydláždění silnice obcí procházející, čímž vzhled obce značně ještě získá. V r. 1938 zřízen byl v obci telefon.

Katastr obce měří 560 ha; z pozemkové reformy, mimo přiděl pole a luk malozemědělcům, získala obec 11 ha lesa a 1 ha louky. Pozemky, a zvláště louky, jsou většinou meliorovány.

Dvojtřídní škola zdejší zredukována byla na jednotřídní, ale při nadbytku učitelských sil učí se ve dvou třídách. Do školy měšťanské chodí žáci v Českém Meziříčí. Z rodáků zdejších sluší uvést tři bratry inženýry: Václava, Bohuslava a Jaroslava Daška, z nichž nejstarší, Ing. Dr. prof. Václav Dašek vyučuje na technice. Prof. Dr. Fr. Praus je při ministerstvu školství.

Ač obec Slavětín n. Met. leží uprostřed mezi městy Opočnem, Dobruškou, Novým Městem, Českou Skalicí, Jaroměří

Zdroj obr.: stránky nmnm

a Josefovem, nemá ze žádných těchto měst přímého autobusového spojení, což občanstvo dosti těžce nese.

Jinak náleží obec Slavětín n. Met. mezi vzorné obce okresu novoměstského n. Met.

J. Zvoníček, starosta.

Protože výše uvedený zápis je poměrně stručný, hledal jsem na internetu další zmínky o Slavětíně nad Metují.

HISTORIE OBCE

První písemné zprávy o této obci jsou z roku 1495. V dané době se jednalo o dvě samostatné vsi a to „Slavětín“ a „Hlohov“ (v některých pramenech uváděný též jako Lochoy). Ke sloučení pod společný název Slavětín došlo někdy koncem 18. století. Obec střídavě patřila poddanstvím ke zboží Veselickému, později Novoměstskému a Opočenskému. Menší část obce patřila určitou dobu i k panství Žambereckému.

Obec měla vždy samostatné obecní zřízení, které nebylo do současnosti nikdy přerušeno. Od roku 1750 je doloženo pravidelné školní vyučování, nejprve v soukromých domech,

později v samostatné škole. V roce 1895 byla slavnostně otevřena nově postavená škola, kde se vyučovalo až do roku 1965, kdy byla škola zrušena pro malý počet dětí. Školu navštěvovali děti od 1. do 5. třídy, vyučování v tzv. měšťanských školách bylo zajišťováno v Novém Městě nad Metují, Opočně, Jaroměří a Českém Meziříčí. Od 1. září 1965 navštěvují všechny děti základní školu v Českém Meziříčí.

A z Wikipedie jsem vyčetl:

Obec se nachází v údolí řeky Metuje a měla vždy ryze zemědělský charakter, doplněný živnostmi drobných řemeslníků. Na počátku 20. století zde žilo více jak 500 obyvatel, což je nejvyšší doložený počet. V současné době zde žije kolem 235 obyvatel.

Dominantu obce tvoří kaple Navštívení Panny Marie, dokončená v roce 1887. Mezi zajímavosti lze zařadit i nové koryto řeky Metuje vybudované zajatci v době 1. světové války. Současně s tím byl vybudován i zavodňovací systém pro okolní pole a louky, který byl velmi dlouho využíván. V současné době však již není plně funkční. Další pozoruhodností je faremní chov jelena evropského, čítající více než 100 kusů. Na více jak stoletou tradici dobrovolného hasičstva navázal, po několikaleté přestávce, v roce 2000 obnovený Sbor dobrovolných hasičů. V závěru roku 2003 zahájil svoji obnovenou činnost i oddíl stolního tenisu SK Sokol.

NEDALEKÝ RYBNÍK TUŘÍ

Rybník Tuří a okolní lesy se nachází asi 1 km na východ od komunikace mezi obcemi Slavětín nad Metují a Rohenice. Průměrná nadmořská výška činí 278 m n. m.. Reliéf je tvořen plochou pahorkatinou v povodí Metuje.

Doklady o výstavbě rybníka Tuří se nedochovaly. Dle historických informací byl rybník užíván ve své původní podobě do začátku 19. století. V Prvním vojenském mapování 1780-1783 je zakreslen, ale ve Druhém vojenském mapování 1836-1852 již chybí. Po zrušení rybníka byly pozemky využívány pro zemědělské hospodaření. K obnově rybníka došlo až v roce 1961. V dnešní době rybník obhospodařuje Správa Kolowratského rybářství Opočno Jan Kolowrat-Krakowský.

Vegetaci rybníka Tuří tvoří porosty rákosu obecného a další mokřadní vegetace.

Mokřad je biotop specifický výskytem organismů vyžadujících ke své existenci a prosperitě stálý účinek povrchové vody nebo alespoň velmi vysoké hladiny podzemní vody. Tvoří přechod mezi suchozemským a vodním ekosystémem.

V květnu 2013 krajský úřad Královéhradeckého kraje, obor životního prostředí a zemědělství podal návrh na vyhlášení přírodní památky rybníka Tuří a návrh péče o přírodní památku.

Hlavním předmětem ochrany je populace ohrožené kuňky ohnivé (Bombina orientalis) a jejího biotopu. Biotopem kuňky ohnivé se rozumí stanoviště jejího rozmnožování, vývoje a zimoviště.

Předmětem ochrany jsou dále ekosystémy teplomilných doubrav, dubohabřin, jasanovo - olšových luhů a ekosystémy vázané na prostředí rybníků a jejich pobřežní zóny, jakož i vzácné a ohrožené druhy rostlin. Též sem patří ochrana Čolka obecného, Skokana skřehotavého, Ropuchy obecné a Rosničky zelené.

Zdroj: internet.

NĚKOLIK MÝCH POSTŘEHŮ

Obec Slavětín nad Metují jsem - jak jinak - osobně navštívil s cílem udělat několik fotografií a hlavně pocítit atmosféru obce a jejího okolí.

Dopoledne je asi ve všech podobných obcích docela mrtvo, tak jsem chodil osamocený ale překvapený úpravou i členitostí obce a jejím velmi příjemným okolím.

Poloha Slavětína je v dosahu měst Nové Město nad Metují, České Skalice, Josefova a Jaroměř, také Opočna a Dobruška. I do Rohenic na „hradeckou“ silnici to je kousek a tak i Hradec Králové je v příjemném dosahu jízdy autem.

Kříží se zde silnice ze všech těchto směrů a vzdálenosti uvedených obcí jsou v dnešním měřítku nepatrné.

Takže jednoznačně strategická poloha obce.

Další poznatek, který mě docela překvapil je malebné okolí obce Slavětín. Na severní straně plochá luka kolem řeky Metuje táhnoucí se proti proudu řeky pod obcí Městec, Nahořany, Černčicemi k Novému Městu nad Metují a po proudu k Roztokům, pod Veselici, Šestajovice, Starý Ples k Josefově, kde se řeka Metuje vlévá do Labe.

A na straně druhé pěkně zvlněná krajina na stranu Roheň, Bohuslavice a Černčic.

Nedaleký rybník Tuří je položen v malebné prolákle v trojúhelníku silnic Slavětín, Bohuslavice, Rohenice, Slavětín. Dnes to je přírodní rezervace.

Vpravo od cesty ze Slavětína do Černčic je zřízena jelení farma s rozsáhlou populací jelenů, v nabídce je ale i zvěř srnčí, mufloní, prase divoké - já jsem ale přímo zvěř neviděl, takže ani nevyfotil, budu tam muset zajet samostatně. Z Hlohovského kopce nad oborou je pěkný pohled na Slavětín i směrem do dálky k České Skalici, Josefově, Novému Městu ale i ke Krkonošským a Orlickým horám.

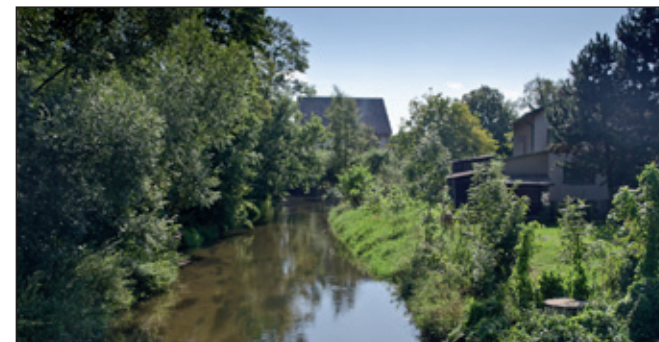
Ve Slavětíně je i moderní novodobá výstavba rodinných domků, jsou tam i pěkně zrestaurované zemědělské usedlosti. V obci je i několik podnikatelských subjektů.

Samozřejmě nesmí chybět prodejna potravin a pěkná hospoda. Slavětínem prochází také cyklostezka z Josefova na Černčice a Nové Město samozřejmě s různými odbočkami.

Takže - návštěvu obce doporučuji. Přidkládám několik fotografií, jak je mým zvykem.

Jindřich Buchal.

BLÍŽÍ SE KOMUNÁLNÍ VOLBY

Jak jistě všichni víte, v říjnu půjdeme opět k volbám - tentokrát do obecních samospráv, někde budou volit i senátory. Na stránkách města Nové Město nad Metují už byl zveřejněn seznam kandidátů do těchto voleb a to nejen pro Nové Město nad Metují ale i pro všechny obce, které pod Nové Město spadají jako pod obec s rozšířenou působností.

Protože v této verzi Novoměstského kurýra postupně navštěvují tyto jednotlivé obce - zbývá mi ještě Provodov-Šonov a pro pořádek i Vrchoviny a Spy (které jsou přímo součástí Nového Města), tak se sluší i zde zveřejnit seznam kandidátů.

Na všechny se můžete podívat buď přímo na stránkách Nového Města nebo v trochu přehlednějším uspořádání v aktualitách Novoměstského Kurýra. Zde se z důvodu omezeného prostoru omezím pouze na seznam těch, co jsou na prvních

místech volebních kandidátek. U nich je totiž velká pravděpodobnost, že z jejich řad vzejdou starostové v jednotlivých obcích.

Obsazení prvních míst na kandidátkách obce NMNM a obcí připojených v rámci ORP k NMNM.

jméno	obec kde kandiduje	navrhující strana
Miluše Menclová	Bohuslavice	KDU-ČSL
Tomáš Tóg	Bohuslavice	ČSSD
Josef Syrovátko	Bohuslavice	ODS a Nezávislí
Jiří Tojnar	Bohuslavice	Sdruž. nez. kandidátů Bohuslavice 1
Vlastimil Nývlt	Bohuslavice	Sdruž. nez. kandidátů Bohuslavice 2

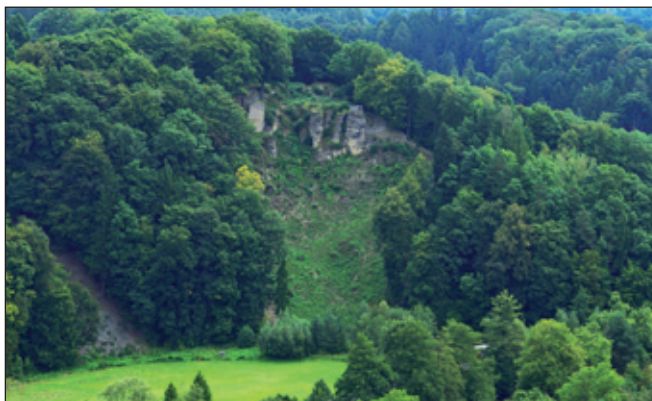
Václav Zítko	Černčice	Václav Zítko, nezávislý kandidát
Josef Štěpán	Jestřebí	Sdružení nezávislých kandidátů
Miloš Poláček	Libchyně	Miloš Poláček, nezávislý kandidát
Milan Vítek	Mezilesí	Sdružení nezávislých kandidátů 1
Vlastimil Ježek	Mezilesí	Sdružení nezávislých kandidátů 2
Miloš Kratěna	Nahořany	Miloš Kratěna, nezávislý kandidát
Ing. Petr Neumann	Nové Město n. Metují	KDU-ČSL
Mgr. Lubomír Černý	Nové Město n. Metují	ČSSD
PhDr. Zdeňka Kulhavá	Nové Město n. Metují	KSČM
Mgr. Bronislava Malijovská	Nové Město n. Metují	ODS
Libor Šnajdr	Nové Město n. Metují	Starostové a nezávislí
Petr Hable	Nové Město n. Metují	Volba pro Nové Město
Ing. Martin Prouza	Nové Město n. Metují	Východočeši Nové Město n. Metují
Petr Bárta	Nové Město n. Metují	TOP 09
Jana Čabanová	Provodov-Šonov	KDU-ČSL
Ing. Josef Kulek	Provodov-Šonov	Sdružení nezávislých kandidátů
Ing. Andrea Dudková	Přibyslav	Sdružení nezávislých kandidátů
Miroslav Hrdina	Sendraž	Sdružení nezávislých kandidátů
MVDr. Miroslav Věříš	Slavětín	MVDr. Miroslav Věříš, nezávislý kandidát
Michal Suchánek	Slavoňov	Sdružení nezávislých kandidátů
Ing. Jiří Teplý	Vršovka	Ing. Jiří Teplý, nezávislý kandidát

NÁVŠTĚVA KOSTELNÍ VĚŽE

Jan Černčický při založení města nepočítal s kostelem ani s farou, protože obojí bylo v Krčíně. V místech, kde dnes kostel stojí, byl na kamenných základech dřevěný obytný dům, obdobný jako ostatní domy.

Tak takhle vypadá kostel Nejsvětější trojice z Juránkovy vyhlídky na Výrově.

A takhle vypadá Juránkova vyhlídka na Výrově z kostelní věže.

Pro obyvatele města byl krčínský kostel dost daleko, a to byl důvod, proč v roce 1513 městská rada zakoupila jmenovaný dům, a po stržení jeho dřevěné části přikročila ke stavbě kostela. V roce 1519 byla stavba dokončena. Rychlost stavby byla umožněna hojnými odkazy. V roce 1522 bylo dohodnuto pravidelné střídání bohoslužeb v Krčíně a Novém Městě. Od roku 1523 kostel plně sloužil svému účelu. Nový kostel měl téměř čtvercový půdorys, byl zděný a měl volný krov bez stropu. Věž zde ještě nestála, a tam kde je nyní situována, byla kdysi sakristie. Ke kostelu byl postupně přičleňován nemovitý majetek, jako první zahrada na Bořetíně a louka na Provaznici.

Pohled z kostelní věže na novoměstské náměstí.

Pohled z kostelní věže na Horské předměstí.

Pohled z kostelní věže na Krajské předměstí a Hradčany.

Požár roku 1526 zachvátil i kostel. Vše ze dřeva shořelo, hlavně krov, ale zdi zůstaly. V tom měl kostel výhodu před měšťanskými domy. Žádné větší položky pro zedníky se nevyskytují. Dřevěné části byly rychle nahrazeny a už v roce 1527 kostel opět sloužil svému účelu. Pokryt byl šindelovou střeou

a ozdoben věžičkou. Roku 1528 byl dostavěn a okna zasklena. Na opravu se tehdy sešly dary i ze vzdálenějších míst.

Roku 1528 byl kostel prodloužen a vestavěna empora neboli kruchta. Roku 1530 byla zahájena stavba věže. Přibudována byla k jižní části kostela, k presbytáři. Je to mohutná, vysoká hranolovitá stavba, téměř čtvercového typu. Dostavba kostela a věže se datuje k roku 1541, když rok předtím byl kostel z podnětu Jana z Pernštejna důkladně přestavěn. Tehdejší jeho podoba trvá dodnes.

Věž má ochoz, helmici a pro zpevnění je obloukem propojena s hradbou. Dříve v ní bylo obydlí hlásného. Jeden zvon, 12 q těžký, dal roku 1541 ulít Jan z Pernštejna. Věž mívala tři až čtyři zvony. Na kostelní věž byly umístěny obecní hodiny se zvoncem „budičem“. Protože hodiny potřebovaly každoroční opravu, daroval Jan z Kácova obci louku, které se říkalo Hodinářská. Hodiny byly i čtvrtě. Roku 1584 byl původní věžní krov zbořen a vystavěn nový. Pod krovem byla zhotovena hláska se čtyřmi okny, okolo které byla po všech čtyřech stranách sroubena pavlač se zábradlím.

Kostel byl sklenut křížovou klenbou a zdobí jej gotická okna. Jan z Pernštejna daroval roku 1543 kostelu cínovou křtitelnicí. Je na ní perněštejnský znak se zubem. Děkan Pelhřim Novák ji však v 2. pol. 19. století prodal, nyní je křtitelnice v depozitáři Národního muzea.

Roku 1556 kostel prodělal další stavební změny. Na vnější straně bylo přistavěno kryté schodiště na kůr a uvnitř byl kostel prodloužen pod první patro sousedního domu.

Kostel přestal být kostelem filiálním roku 1567, kdy fara byla oficiálně přeložena z Krčína do Nového Města. Při té příležitosti došlo k dalším úpravám kostela.

Po požáru roku 1639 byl vyzdvižen nový krov. Roku 1677 kostel dostal nový oltář (Nejsvětější Trojice) a nové varhany. V roce 1777 byly pořízeny nástropní fresky.

Roku 1805 se zřítla velká část kostelní střechy, k žádnému zranění však nedošlo. Za finanční pomoci knížete Karla z Dietrichsteinu byla střecha opravena a pokryta taškami.

Za knížete Františka Josefa z Dietrichsteinu musela být roku 1817 sejmuta zchátralá střecha nad presbytářem. I tato střecha byla generálně opravena a pokryta taškami. Z té doby pochází i věžička. Vnější plášť byl upraven do nynější podoby v roce 1896.

Půdorys kostela tvoří díky presbytáři mnohoúhelník, ostatní část kostela má tvar obdélníku. Střecha je dvojího druhu: nad presbytářem je valbová a šikmé střešní plochy mají trojúhelný tvar. Velký chrámový prostor má střechu sedlovou. Západní strana kostela dříve končila renesančním šítem se známými vlašťovými ocásky. Ty byly sneseny roku 1875. Dnes už zadní čelo vyčnívá jen nepatrně nad střechu děkanství.

Vnitřek lodi je sklenut křížovou klenbou se vtaženými hřebínky.

Výstavbou kostela město dostalo druhou, velmi významnou dominantu. Jeho silueta se zdvíhá vysoko nad město a tvoří zámku důstojného partnera.

Vnitřní zařízení kostela pochází většinou ze 17. století. Varhany jsou z roku 1656 a zhotovil je Jiří Weindt z Křešova. Zpočátku tvořily jednotnou kulisu, ale roku 1851 byly rozděleny na dvě části. V čele kruchty visí starý mariánský obraz z roku 1726. Zajímavý je tím, že při jeho spodním okraji je nakreslena silueta našeho města, a štíty domů mají perněštejná vykrojení. Tím je též dokázáno, že tento stavební prvek byl u nás v perněštejnské době použit. Obraz na hlavním oltáři je z roku 1691 a představuje Nejsvětější Trojici. Malován byl ve Štýrském Hradci a kostelu jej věnoval Jakub hrabě z Leslie. V roce 1745 byly stěny vyzdobeny obrazy křížové cesty. Nynější křížová cesta je z roku 1905. Maloval ji černčický rodák a akad. malíř Josef Šichan. Hlavní oltář je velkolepé barokní dílo. V roce 1851 mu dal původní lesk Jan Král „štafir“ z č. 1050. V ochozech patra jsou jednak barokní obrazy, dříve umístěné dole, a dále obrazy V. Hellicha z poloviny 19. století, které objednal J.K. Rojek.

Ve výklenku kostelní zdi vlevo od vchodu stojí socha sv. Jakuba. Tato pískovcová socha zdobila původně průčelí kostela sv. Salvatora, kde byla umístěna v nice nad portálem směrem ke Krajské bráně. Když byl kostel v roce 1877 zbořen, kupec František Smola dal sochu na svůj náklad postavit u děkanství na osmihrannou kašnu, kterou tam také předtím dal na svůj náklad umístit. Tato malá kašna byla z jednoho balvanu pískovce jako přešlá, čtyřhranná. Když byl roku 1896 budován vodovod, kašna byla i se sochou přemístěna do děkanské zahrady. O něco později byla socha přemístěna do altánu děkanské zahrádky. Při opravě kostela v roce 1922 byla opravena a umístěna na podstavci do výklenku kostelní zdi. Místo je ohrazeno železnou mříží.

Roku 1886 byl kostel vymalován od malíře Haňka z Nového Hrádku.

Větší opravu kostel podstoupil roce 1922. Byl tehdy již velmi sešlý a k opravě mohlo být přikročeno jen díky panu Josefu Bartoňovi. Krovy musely být vyztuženy a střecha pokryta taškami. Byla pořízena římsa, kterou všechna minulá léta nahrazovala prkna. Kostel byl nově vymalován. V roce 1973 kostel dostal novou fasádu. Tehdy se potvrdilo, že kostel byl stavěn z téhož materiálu jako měšťanské domy. Poslední oprava kostela je z roku 2000.

Zdroj: kniha B. Dvořáček, *Pohledy do minulosti Nového Města nad Metují*.

STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Trafika u železničního podjezdu
Pohled na nádražní čtvrť.
Nádražní ulice, chalupa paní Černé.

Před stavbou kina.
Socha sv. Václava na Dupače.
Stavba kina.

Křižovatka u Rouskū - 1934
Rouskovi - původní výškový rozdíl k cestě do Krčína.
Novostavba na rohu Nádražní a Zborovské ulice.

POHLEDY Z MĚSTA

Trafika u nádraží.
Nádraží a hotel u nádraží.
Lom u nádraží.

Orelna na Malecí.
Sídliště Malecí.
Hlavní vchod na stadion Generála Klapálka.

Tříposchodovou válcovou věž Zázvorku naleznete v Novém Městě nad Metují, v níž se nachází galerie a pobočka infocentra. V prostorách prvního patra galerie jsou k vidění vý-

VTIPY NA ZÁVĚR

Vejde host do hospody, posadí se a objedná si: „Hospodo, jedno pivo, než to přijde.“ Dostane pivo, hodí ho do sebe a zavolá: „Hospodo, ještě jedno, než to přijde.“ Dostane další. Když ho do sebe hodí, hostinský se ptá: „A máš čím platit?“ Host: „Hmm, a už to přišlo.“

Přijde chlápek do hospody a poručí si tři piva. Hospodský se podivuje, ale přinese je. Chlápek jedno po druhém vypije. Když platí, hospodský se ho ptá: „Promiňte, že jsem tak zvědavý, ale lidé si většinou objednávají piva po jednom, jen pár z nich občas dvě najednou, ale tři, to se mi ještě nestalo, můžete mi říct, proč to děláte?“

„Víte, já mám dva bratry, my jsme si velice blízcí, jsme uzavřená rodina. Jenže teď nás rozdělily pracovní povinnosti, bydlíme každý jinde. Když se občas vidíme, sedneme si do hospody a vyprávíme, co jsme dělali. A máme takovou dohodu, že když chceme jít na pivo sami, vždycky si dáme tři a vzpomene si na ostatní.“

Hospodský je dojat takovou bratrskou láskou. Chlápek odejde. Čas od času se objeví a hospodský mu vždy rovnou natočí tři piva. Jednou přijde, sedne a poručí si dvě piva. Hospodský mu piva donese a ptá se ho: „Děje se něco? Proboha, snad se něco nestalo jednomu z vašich bratrů?“

Chlápek do sebe obrátí první pivo a říká: „Ne, jasně že ne, nic takového se nestalo. Akorát já jsem přestal pít.“

Opilý host v hospodě se rozhodne, že už má dost a že půjde domů. Ale když se chce postavit, spadne zpět do židle. „Sakra, že bych byl tak ožralej?“, povídá si. „Dám si kafe.“ Vypije kafe a opět se pokouší vstát. Znovu bez úspěchu. Dá ještě jedno kafe. U čtvrtého už ho to nebaví, tak si dá panáka na cestu a že se raději domů doplazí. Doplazí se ke dveřím, potichu si odemkne, převleče se, lehne do postele a spí.

Ráno ho budí žena: „Tys byl včera zase pěkně sťatej, co?“ „Jak jsi to poznala? Vždyť jsem byl potichu jako myška.“

„Ráno přišel hostinský, že sis včera v hospodě zapomněl svůj invalidní vozík!“

tvárná díla novoměstských rodáků. V podkrovních prostorách probíhají během roku krátkodobé výstavy.

Hradební věž Zázvorka s galerií se nachází v budově bývalého městského vězení Na Zadomí 1210. V přízemí je lapidárium a hladomorna, stálá expozice v prvním patře představuje díla novoměstských výtvarníků, v podkrovních prostorách se během roku střídají krátkodobé výstavy.

Lze také vystoupit až na věž - ze střílen věže je velice pěkný výhled do okolí.

Zdroj: internet.

ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM

Zpracoval: ing. Jindřich Buchal, ČSA 821, Nové Město nad Metují, 54901.

www.novomestskykuryr.info

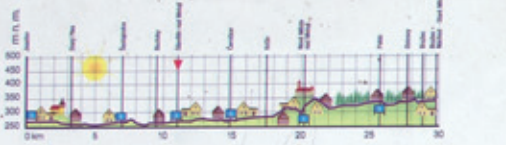
Zveřejněno v „Novoměstském kurýru“ vždy poslední den v příslušném měsíci.

Není určeno pro tisk. © PC Print.

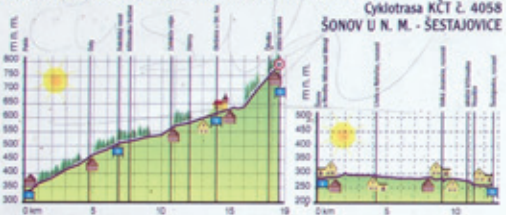

Švihovské území v městečku Jáchymov podle mapy

Cyklotrasa KČT č. 4034 JOSEFOV - NOVÉ MĚSTO N. M. - PEKLO - NÁCHOD, STARÉ MĚSTO

Cyklotrasa KČT č. 4035 PEKLO - OLEŠNICE V O. H. - ČIHÁLKA

státní hranice	cykloturistické trasy	muzea	športovní ležiště
silniční a železniční přepravní přechody	silniční značení v Dánsku	zřítelna	Náchod
silnice	cykloturistické trasy silniční značení	autokempinky	Česká Cerma
železniční zastávka	cykloturistické trasy vyznačené	řazovací	Stavice v D. N.
nejbližší železniční stanice	P parkoviště	vyhlídka	Podřizov
nejbližší železniční stanice	I informační centra	veřejný	Šaroch
CHKO Brumovsko	zřítelny	hřiště / kapse	Zelenec
přírodní rezervace	trasy / stánky	hřiště / kapse	
přírodní památka	kostely / kaple	hřiště / kapse	
národní parky	Brumovská skupina barokních kostelů	vodní sporty	
	parkovny	bazény / koupaliště	

Cyklotrasy KČT

č. 4034 JOSEFOV - NOVÉ MĚSTO N. M. - PEKLO - NÁCHOD

č. 4035 PEKLO - OLEŠNICE V ORL. H. - ČIHÁLKA (státní hranice)

SLAVĚTÍN NAD METUJÍ

První písemná zmínka o obci se zachovala z roku 1495. Tehdy se jednalo o dvě samostatné vsi – Slavětín a Hlohov (Lachov), dnes jméno uchovávané v názvu vrchu nad obcí (309 m.n.m.). Až koncem 18. století začala obě sídla používat společný název Slavětín. Obec odlišuje patřičná k majetku veselickému, posádky novoměstského a opočenského. Místní část obce náleží přechodně i žamberckému panství.

Obec mezi vyhlášeným chovným rybníkem Tufi a řekou Metují leží v nadmořské výšce 260 m a má vždy zaměřený ráz doplněný životními drobnými lesnickými. Počátkem 20. století zde žilo více než 500 obyvatel, což je nejvyšší dědičný stánek. K 1. lednu 2001 žilo ve Slavětíně už jen 235 občanů. Samostatná obec se pyšní nepřerušovanou tradicí vlastní obecní správy až do současnosti. Od roku 1750 probíhala pravidelně školní vyučování – nejprve v soukromých domech, později v samostatné škole. Začíná docházet do nové dvouškolní školy od roku 1895 až do jejího uzavření pro malý počet žáků v roce 1965. Dnes jsou bývalé třídy sídlem obecního úřadu. Součástí Slavětína charakterizuje výhledem ZEPO Bukovnice, pláň a truhlářství, obchod, plešnice a malá vodní elektrárna. Z produkce Eli soukromých zemědělců řetěz poskytl poměrně zajímavou sbírku zemědělských výrobků. Návštěvníci mohou být překvapeni polikou na stádku s více než stem kasi silnějšího ovčáka zvláště. Vzhledem k polské obce je typické hoštění žáci, jedinými je odtud výhled na Čerčovic a horám na úbočí Hrádku.

Nejbližší občerstvení a ubytování: Restaurace U Ptáčka, č.p. 70, Restaurace Sportovní klub Čerčovice, spací penz.

služby pro cyklisty: FORTE SYSTEM Náměstí ČSA 23, Jaroměř, tel.: 491 812 352
Jízdní kola FRYNTA JIRI Na Úpě 520, Jaroměř, tel.: 491 820 390
Jízdní kola LIBRA TOMÁŠ, V Ákvi 475, Nové Město nad Metují, tel.: 491 471 338

záchranná služba integrovaného systému: telefon 155
informační panel: Staňatovice (4 km)
Nové Město nad Metují (5,4 km)

